

Súd:	Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka:	41Do/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	9625200140
Dátum vydania rozhodnutia:	8. júla 2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Monika Valašiková
Funkcia:	predsedníčka senátu
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2025:9625200140.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v odvolacom disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M., a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej, JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M., v disciplinárnom konaní vedenom na návrh predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky podanému dňa 9. februára 2023 a o návrhu predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky podanému dňa 15. februára 2023 proti disciplinárne obvinenému: Y. T. S., narodenému XX. U. XXXX, bytom P. XXX/X, T., sudcovi W. U.J. P. X. (t. č. s dočasne pozastaveným výkonom funkcie sudcu), právne zastúpenému: AK H.P., spol. s r.o., zast. konateľom JUDr. Rastislavom Palovičom, so sídlom Radvanská 1, Bratislava 811 01, IČO: 50 085 573, pre disciplinárne previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. c), § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) a § 116 ods. 3 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení ďalších zákonov, konajúc o odvolaní disciplinárne obvineného proti rozhodnutiu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 32D/3/2023 zo dňa 2. októbra 2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júla 2025, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie odvolacieho disciplinárneho konania sa z a m i e t a .

II. Odvolanie disciplinárne obvineného sa podľa § 319 Trestného poriadku v spojení s § 37 ods. 3 Disciplinárneho súdneho poriadku zamieta.

Odôvodnenie

I. Konanie pred prvostupňovým disciplinárnym senátom

1. Prvostupňový disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodnutím č. k. 32D/3/2023-390 zo dňa 2. októbra 2024 (ďalej aj „napadnutým rozhodnutím“) postupom podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „disciplinárny súdny poriadok“) disciplinárne obvineného sudcu výrokom I. uznal vinným, že

1) ako sudca W. U. P. X. úmyselne neúplne deklaroval svoje majetkové pomery v majetkovom priznaní sudcu podľa § 32 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 385/2000 Z. z. alebo „zákon o sudcoch a prísediach““) za rok 2020, keď neuviedol žiadne majetkové práva ani majetkové hodnoty, a to žiadne vklady v bankách, pobočkách zahraničných bánk alebo zahraničných bankách, resp. pohľadávky zo zmluvy o vedení účtu v týchto inštitúciách, hoci bol ich majiteľom alebo zakladateľom pre svoje maloleté deti a presahovali jednotlivo výšku 6600,-eur alebo v súhrnnej hodnote 16 600,- eur, č. účtu U. vedený v O. X., H..U.. a č. účtu U. vedený v O. X., H.. U..;

2) ako sudca W. U. P. X. úmyselne porušil základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., keď dňa 21. júla 2022 na ústnom vypočutí pred kontrolnou komisiou č. 3 Súdnej rady Slovenskej republiky klamal pri identifikovaní svojich výdavkov, keď uviedol, že výdavky na rekreácie v podstate po roku 2013 nemal s výnimkou prípadného víkendu v Tatrách, pričom z jeho dovolenkových lístkov, ktoré odovzdal predsedovi W. U. P. X., ako aj z jeho následného vyjadrenia vyplýva, že po roku 2013 absolvoval s rodinou minimálne tri dovolenkové pobyty a to v Chorvátsku, na Menorke a v Chorvátsku na ostrove Krk;

3) ako sudca W. U. P. X. v konaní vo veciach majetkových pomerov sudcu podľa § 27ha zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o Súdnej rade“) svojimi vyjadreniami doručenými kontrolnej komisii č. 3 Súdnej rady Slovenskej republiky a Súdnej rade Slovenskej republiky v dňoch 8. apríla 2022, 17. júna 2022, 22. augusta 2022 a 10. februára 2023 a na ústnom vypočutí pred kontrolnou komisiou dňa 21. júla 2022 a na zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 14. februára 2023 vzbudil a následne neodstránil dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu majetku pred kontrolnou komisiou a pred Súdnou radou Slovenskej republiky týkajúce sa odôvodnenia pôvodu a dôvodu prevodu prostriedkov na účty jeho detí dňa 16. decembra 2020 a prostriedkov používaných v rokoch 2013 až 2020 na hradenie nákladov na život, čím tak nebol spôsobilý hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetku,

teda

v bode 1 zavinene porušil svoju povinnosť uvedenú v ustanovení § 32 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je sudca povinný deklarovať svoje majetkové pomery pričom majetkové priznanie musí obsahovať údaje uvedené v predmetných ustanoveniach,

čím spáchal

závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

v bode 2 zavinene porušil svoju povinnosť uvedenú v ustanovení § 30 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je sudca povinný dodržiavať zásady sudcovskej etiky,

čím spáchal

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

a

v bode 3 zavinene porušil svoju povinnosť byť spôsobilý preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku s odkazom na ustanovenie § 32 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov v spojení s § 27ha a nasl. zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov,

čím spáchal

závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za tieto disciplinárne previnenia mu podľa § 117 ods. 5 zákona o sudcoch bolo uložené úhrnné disciplinárne opatrenie - odvolanie z funkcie sudcu. Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku zároveň zaviazal disciplinárne obvineného aby nahradil štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- eur, a to do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Výrokom II. napadnutého rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu disciplinárne obvineného podľa § 34 ods. 2 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku

o s l o b o d i l

spod disciplinárneho návrhu podaného predsedom Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 9. februára 2023 pre závažné disciplinárne previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že vo svojich písomných alebo ústnych prednesoch pred kontrolnou komisiou uvádzal rôzne verzie toho, prečo vo svojich majetkových priznaniach až do majetkového priznania podaného za rok 2020, nikdy neuviedol žiadny hnutelný majetok alebo majetkové práva alebo záväzky, keď najprv vo svojom nedatovanom vyjadrení adresovanom predsedníčke kontrolnej komisie, doručenom Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky dňa 8. apríla 2022 tvrdil, že prostriedky na účtoch detí sú vo vlastníctve rodičov, avšak aj tak ich do majetkového priznania za rok 2020 uviesť chcel, ale zabudol. Následne pri ústnom vypočutí pred kontrolnou komisiou konštatoval, že smerom ku kolónke „hnuteľné veci nad 6000,- eur“ zistil až teraz, že musí uvádzať sumu zostatkov na účte k 31. decembru a nakoniec vo svojom vyjadrení zo dňa 22. augusta 2022 uvádza, že majetkové priznanie vyplnil správne, aj keď tam účty detí neuviedol, pretože sa na nich nachádzajú finančné prostriedky rodičov, mohol ich tam ale uviesť, pretože skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením.

3. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát ozrejmil, že voči disciplinárne obvinenému podal na Najvyššom správnom súde predseda Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej aj ako „disciplinárny navrhovateľ“) dňa 9. februára 2023 návrh na začatie disciplinárneho konania pre podozrenie zo spáchania závažných disciplinárnych previnení podľa § 116 ods. 2 písm. c) a § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. vedeného pod sp. zn. 32D/3/2023. Následne dňa 15. februára 2023 podal na Najvyššom správnom súde disciplinárny navrhovateľ návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému pre podozrenie zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z. vedeného pod sp. zn. 31D/3/2023.

4. Prvostupňový disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu následne uznesením sp. zn. 32D/3/2023 zo dňa 1. júna 2023 podľa § 18 ods. 1 a § 21 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie veci vedené Najvyšším správnym súdom pod sp. zn. 32D/3/2023 a sp. zn. 31D/3/2023 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 32D/3/2023.

5. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynuli nasledovné skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi disciplinárneho konania sporné a síce:

(I) disciplinárne obvinený je majiteľom účtu vedeného v O. X. , H..U.. IBAN: U. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (ďalej taktiež „účet DO“ alebo „účet XXXX“);

(II) na účet DO bola dňa 13. septembra 2017 pripísaná suma vo výške 105.449,76,- Eur;

(III) na účet DO bola dňa 8. januára 2020 pripísaná suma vo výške 50.000,- Eur od platcu - brata disciplinárne obvineného;

(IV) na účet DO bola dňa 26. novembra 2020 pripísaná suma vo výške 180.000,- Eur od platcu - brata disciplinárne obvineného;

(V) na účet DO bola dňa 14. decembra 2020 pripísaná suma vo výške

14.020,- Eur od platcu - brata disciplinárne obvineného;

(VI) disciplinárne obvinený dňa 16. decembra 2020 zriadil v O. X., H..U.. účet č. IBAN U. XXXX XXX XXXX XXXX s označením H. S. (ďalej len „účet XXXX“) a účet č. IBAN U. XXXX XXXX XXXX XXXX s označením U. S. (ďalej len „účet XXXX“);

(VII) disciplinárne obvinený označil účet XXXX a účet XXXX ako účty jeho detí;

(VIII) disciplinárne obvinený uviedol, že jediným disponentom s účtom XXXX a účtom XXXX je on sám;

(IX) disciplinárne obvinený previedol dňa 16. decembra 2020 z účtu DO na účet XXXX sumu vo výške 335.000,- Eur a na účet XXXX sumu vo výške 335.000,- Eur, ktoré sumy boli na uvedených účtoch aj ku 31. decembru 2020.

6. Prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia k tvrdeniam disciplinárne obvineného, že peňažné prostriedky nachádzajúce sa na účte XXXX a na účte XXXX nie sú v jeho vlastníctve ani vo vlastníctve jeho detí, ale sú vo vlastníctve rodičov disciplinárne obvineného, a že následne tieto peňažné prostriedky previedol z účtov XXXX a XXXX na účet svojej matky, disciplinárny senát uviedol, že po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že majiteľom peňažných prostriedkov na účtoch XXXX a XXXX bol ku 31. decembru 2020 disciplinárne obvinený, resp. jeho maloleté deti. Tomuto záveru podľa disciplinárneho senátu svedčali všetky vykonané listinné dôkazy a to samostatne, resp. vo vzájomnej súvislosti, prirodzene zohľadňujúc zákonnú úpravu vzťahu medzi bankou a klientom. Dôkaz produkovaný disciplinárne obvineným (čestné vyhlásenie rodičov disciplinárne obvineného) disciplinárny senát vyhodnotil ako účelovú a tendenčnú obranu disciplinárne obvineného, ktorá postrádala elementárnu logiku a svojim „právnym“ konštruktom sa prieči ako tvrdenému účelu tak príslušnej normatívnej úprave.

7. Prvostupňový disciplinárny senát v napadnutom rozhodnutí uviedol, že disciplinárne obvinený, ako pred kontrolnou komisiou Súdnej rady Slovenskej republiky, pred Súdnu radou Slovenskej republiky a nakoniec ani v samotnom disciplinárnom konaní nepreukázal, že by nebol (on resp. jeho maloleté deti) ku 31. decembru 2020 majiteľom peňažných prostriedkov na účtoch XXXX a XXXX. V tejto súvislosti uviedol, že ustanovenia zákona č. 385/2000 Z. z. týkajúce sa povinnosti sudcu deklarovat' svoje majetkové pomery sú koncipované kategoricky, zrozumiteľne a bez akýchkoľvek pochybností o možnom alternatívnom výklade z nich vyplýva, že pokiaľ má sudca alebo jeho maloleté deti na účte peniaze, je povinný túto skutočnosť reflektovať vo svojom majetkovom priznaní. Pre prípad, že by mal sudca potrebu čokoľvek v súvislosti s údajmi uvádzanými v majetkovom priznaní komentovať (doplniť/vysvetliť/vyjadriť pochybnosť a pod.) môže to uviesť v jeho záverečnej (nezverejňovanej) časti ako poznámku. Disciplinárne obvinený tak podľa disciplinárneho senátu neurobil.

8. Pri posudzovaní zavinenia disciplinárne obvineného prvostupňový disciplinárny senát uviedol, že nemohol neprihliadať aj na osobu disciplinárne obvineného, ktorý je sudcom s mnohoročnou praxou na okresnom a následne krajskom súde so špecializáciou na občianske právo, pôsobiaci ako predseda odvolacieho senátu. Disciplinárny senát tak považoval „právny konštrukt“ prezentovaný disciplinárne obvineným za účelovú fabuláciu, ktorej jednou z konzekvencií malo byť práve vyvolanie dojmu, že peňažné prostriedky na účtoch XXXX a XXXX nepatria disciplinárne obvinenému, resp. jeho maloletým deťom, ergo netreba ich ani notifikovať v majetkovom priznaní.

9. Otázku formy samotného zavinenia, vyhodnotil prvostupňový disciplinárny senát ako úmyselné zavinenie. Disciplinárne obvinený je podľa disciplinárneho senátu osobou práva znalou, majetkové priznanie v roku 2020 nevyplňal prvý raz v živote, teda poznal ustanovenia § 32 a nasl. zákona č. 385/2000 Z. z., vedel, aké má povinnosti. Disciplinárne obvinený podľa disciplinárneho senátu vedel, že svojim konaním (resp. nekonaním) môže porušenie, resp. ohrozenie záujmu chráneného zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

10. K otázke porušenia povinnosti dodržiavať zásady sudcovskej etiky prvostupňový disciplinárny senát konštatoval, že zo zápisnice z rokovania kontrolnej komisie č. 3 Súdnej rady Slovenskej republiky konaného dňa 21. júla 2022 vyplýva, že disciplinárne obvinený uviedol, že nechodili na

rekreácie vôbec, keďže mali po sebe dve deti a manželka mala kontinuálnu materskú dovolenku. Náklady teda nemali, ak mali, tak len drobné, väčšinou chodili do Košíc, možno nejaký víkend boli v Tatrách, pričom dňa 31. októbra 2022 bolo Súdnej rade Slovenskej republiky doručené podanie Krajského súdu v Bratislave, ktorého prílohou boli tzv. dovolenkové lístky, z ktorých vyplýva, že disciplinárne obvinený uskutočnil v rozhodnom období pobytu na Menorke, v Chorvátsku a v Halifaxe v Kanade.

11. Tento senát ďalej poukázal na vyjadrenie disciplinárne obvineného na ústnom pojednávaní konanom dňa 16. novembra 2023 ohľadne otázok týkajúcich sa dovolení a výletov absolvovaných disciplinárne obvineným a tým spojených nákladov. Ďalej poukázal aj na jeho vyjadrenie na ústnom pojednávaní konanom dňa 4. apríla 2024.

12. Konajúci senát vzhľadom k vyššie uvedenému konštatoval, že aj keby bolo pravdou, že disciplinárne obvinený nesprávne pochopil otázku, ktorá mu bola kladená pred kontrolnou komisiou dňa 21. júla 2022, po roku 2013 absolvoval s rodinou minimálne tri dovolenkové pobyty pri mori a to v Chorvátsku, na Menorke (Španielsko) a v Chorvátsku na ostrove Krk. Prvostupňový disciplinárny senát sa taktiež zaoberal tvrdením (obranou) disciplinárne obvineného, že vzhľadom na ním namietané okolnosti jeho výpovede pred kontrolnou komisiou, keď tvrdil, že si jednoducho nevedel spomenúť na vyššie uvedené letecké dovolenky s celou rodinou pri mori, vyhodnotil ako účelové a značne iracionálne. Skutočnosť, že si bol disciplinárne obvinený schopný spomenúť na „možno nejaký víkend v Tatrách“ avšak si už nespomenul na dve celorodinné letecké dovolenky pri mori, resp. na dovolenku s rodinou a svokrou pri mori vyhodnotil disciplinárny senát ako tendenčnú fabuláciu.

13. Otázku formy samotného zavinenia prvostupňový disciplinárny senát vyhodnotil ako úmyselné zavinenie. Podľa prvostupňového disciplinárneho senátu disciplinárne obvinený odpovedal pred kontrolnou komisiou dňa 21. júla 2022 na otázku týkajúcu sa jeho nákladov na rekreácie po roku 2013 nepravdivo. Pokiaľ si bol disciplinárne obvinený schopný na ústnom pojednávaní konanom dňa 4. apríla 2024 pamätať, že „bol s rodinou v Tatranskej Lomnici a tam v Tatrách bol rezort za 9 € na noc“, tak bolo málo pravdepodobné, že by si dva roky pred tým nevedel spomenúť na niekoľko leteckých zájazdov s rodinou k moru, ale spomenul by si výlučne na nejaké víkendy v Tatrách.

14. K porušeniu povinnosti byť spôsobilý preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku prvostupňový disciplinárny senát uviedol, že disciplinárne obvinený odôvodňoval pôvod a dôvod prevodu prostriedkov na účty jeho detí dňa 16. decembra 2020 vo svojich vyjadreniach, resp. prednesoch pred kontrolnou komisiou v podstate „konzistentne“, pričom sa na túto tému vyjadril napríklad na vypočutí konanom dňa 21. júla 2022, kde o. i. uviedol, že nedošlo k dohode o dedičstve s jeho bratom.

15. Prvostupňový disciplinárny senát vychádzajúc z tvrdení disciplinárne obvineného uviedol, že čo sa týka pôvodu peňažných prostriedkov alokovaných na účty XXXX a XXXX, tieto mali zodpovedať jednak jeho príjmom z výkonu funkcie sudcu, jednak mali byť akumulované z prostriedkov brata resp. zo sumy, ktorá bola na účet disciplinárne obvineného pripísaná dňa 13. septembra 2017 (105.449,76,- Eur).

16. Prvostupňový disciplinárny senát sa následne zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol obhajca disciplinárne obvineného. K tejto konštatoval, že pre začatie plynutia lehoty na podanie disciplinárneho návrhu nie je rozhodný moment, kedy disciplinárny navrhovateľ nadobudol pochybnosť o pôvode majetku sudcu (v prejednávanej veci moment doručenia podania NAKA), ale moment, kedy bolo možné dospieť k záveru, že sudca nie je schopný hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku. K začatiu plynutia lehoty podľa § 14 disciplinárneho súdneho poriadku teda môže dôjsť buď v prípade, ak sa sudca k otázkam/pochybnostiam nevyjadrí, alebo vtedy ak sa vyjadrí, avšak spôsobom „nehodnoverným“. Vychádzajúc z uvedeného, dospel prvostupňový disciplinárny senát k záveru, že disciplinárny návrh č. 2 bol podaný včas. Za relevantný moment disciplinárny senát považoval 21. júl 2022, kedy disciplinárne obvinený vypovedal pred kontrolnou komisiou, po tom, ako sa k veci opakovane písomne vyjadroval a napriek svojmu

vypočutiu a obsahu predošlých podaní vzbudil a následne neodstránil dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu jeho majetku.

17. V ďalšom sa prvostupňový disciplinárny senát zaoberal námietkami disciplinárne obvineného, ktorý spochybňoval dôkazné bremeno ohľadom nestatočnosti pôvodu majetku, ktoré je v predmetnom konaní podľa jeho názoru na strane navrhovateľa. S týmito sa senát nestotožnil, nakoľko sa tento právny názor podľa neho prieči dikcii ustanovenia § 116 ods. 3 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z.. Podstatou predmetného disciplinárneho previnenia totiž nie je treťou osobou preukázaná nestatočnosť pôvodu majetku sudcu (teda napr. dôkaz o tom, že svoj majetok nadobudol v rozpore so zákonom, prípadne je dôsledkom páchanej trestnej činnosti sudcu), ale naopak neschopnosť sudcu hodnoverne preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku. Dôkazné bremeno je v tomto prípade de facto obrátené a je to práve sudca, ktorý bol povinný jednak deklarovať svoj majetok, jednak byť schopný uviesť, ako (z akých zdrojov) ho nadobudol a v širšom slova zmysle, z akých zdrojov žije (on a jeho najbližšia rodina) a žil. Túto schopnosť možno od sudcu podľa disciplinárneho senátu spravodlivo očakávať, najmä s ohľadom na jeho povinnosti podľa § 32 a nasl. zákona č. 385/2000 Z. z.

18. Ďalej prvostupňový disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí poukázal aj na skutočnosť, že na ústnych pojednávaniach pred Najvyšším správny súdom a v následnom rozsiahlom dokazovaní dal disciplinárne obvinenému priestor presvedčiť disciplinárny senát o tom, že sa disciplinárny navrhovateľ zmýlil, keď usúdil, že disciplinárne obvinený nie je spôsobilý hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku. Disciplinárny senát však dospel k rovnakému záveru, ako navrhovateľ a teda, že disciplinárne obvinený nebol a nie je spôsobilý preukázať statočnosť pôvodu svojho majetku a to osobitne vo vzťahu k odôvodneniu (I) pôvodu a dôvodu prevodu prostriedkov na účty jeho detí dňa 16. decembra 2020 a (II) prostriedkov používaných v rokoch 2013 až 2020 na hradenie nákladov na život, nakoľko bolo aj vykonaným dokazovaním preukázané, že disciplinárne obvinený svoj sudcovský plat de facto nemiňal.

19. Ďalej sa prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia venoval hodnovernosti tvrdení disciplinárne obvineného vo vzťahu k odôvodneniu pôvodu a dôvodu prevodu prostriedkov na účty jeho detí dňa 16. decembra 2020. Vychádzal pritom primárne z konštatovania disciplinárne obvineného, že peňažné prostriedky nachádzajúce sa na účtoch XXXX a XXXX nie sú ani jeho, ani jeho maloletých detí, ale patria jeho rodičom. Disciplinárny senát na tomto mieste poukázal na nepravdivosť tvrdení disciplinárne obvineného a nad rámec sa zaoberal taktiež „právnym konštruktom“, ktorým disciplinárne obvinený svoje závery odôvodňoval a ktorý prvostupňový disciplinárny senát vyhodnotil ako nezodpovedajúci tvrdenej funkcii.

20. Prvostupňový disciplinárny senát sa v odôvodnení rozhodnutia venoval aj pravdivosti tvrdení disciplinárne obvineného, vo vzťahu k odôvodneniu prostriedkov používaných v rokoch 2013 až 2020 na hradenie nákladov na život. Z tvrdení disciplinárne obvineného podľa disciplinárneho senátu vyplýva, že životný štandard jeho rodiny musel byť značne subnormný, o čom svedčilo aj vyjadrenie disciplinárne obvineného na pojednávaní konaného dňa 16. novembra 2023, že nákup potravín a drogerie za 70,- Eur stačil rodine na dva až tri týždne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že súčet mesačných dôchodkových dávok rodičov disciplinárne obvineného v roku 2020 nedosahoval sumu 1.600,- Eur. Inými slovami, rodičia dávali svojmu synovi mesačné hotovostné príspevky vo výške, ktorá jeho štvorčlennú rodinu držala neďaleko nad hranicou hmotnej núdze a to za cenu, že museli žiť v podstate rovnako „striedmo“. Táto skutočnosť, sama o sebe podľa disciplinárneho senátu stavala tvrdenia disciplinárne obvineného do roviny nehodnoverných.

21. K vyššie uvedenému senát konštatoval, že hoci disciplinárne obvinený následne pred disciplinárnym senátom uviedol, že „finančné prostriedky jeho rodičov nemuseli byť výlučne z ich dôchodkov, pretože jeho rodičia majú aj iné finančné prostriedky“, prvostupňový disciplinárny senát toto tvrdenie považoval za účelové a rozporné so skorším tvrdením disciplinárne obvineného, že rodičia žiadne materiálne úspory, resp. iné majetkové hodnoty nemajú, ako aj ním tvrdeným „konceptom“ riešenia budúceho dedičstva. V tomto bode disciplinárny senát poukázal aj na ďalšie tvrdenia disciplinárne obvineného o nadmieru triezvych nákladoch jeho rodiny, ktoré však kolidovali s

jeho ďalším opisom štandardu rodiny, so skutočnosťou, že bol vlastníkom „záhradnej chatky“ stojacej na cudzom pozemku, za ktorý platil ročný nájom vo výške 350,- až 500,- Eur, so skutočnosťou, že v relevantnom čase absolvoval minimálne tri celorodinné dovolenky k moru, ako aj so skutočnosťou, že v relevantnom čase v podstate pravidelne absolvoval pobyty v Rajeckých Tepliciach, náklady na ktoré, by si za ním opísanej finančnej situácie rovnako nemohol dovoliť.

22. Záverom tak prvostupňový disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený vzbudil a následne neodstránil dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu majetku pred kontrolnou komisiou a pred Súdnou radou Slovenskej republiky týkajúce sa odôvodnenia pôvodu a dôvodu prevodu prostriedkov na účty jeho detí dňa 16. decembra 2020 a prostriedkov používaných v rokoch 2013 až 2020 na hradenie nákladov na život, čím tak nebol spôsobilý hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetku. Ohľadne formy zavinenia disciplinárne obvineného, túto vyhodnotil ako úmyselné zavinenie a to s prihliadnutím na všetky ním uvedené okolnosti a disciplinárne obvineným prezentované odôvodnenia.

23. V časti oslobodenia disciplinárne obvineného spod časti disciplinárneho návrhu č. 1 pre závažné disciplinárne previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z., v odôvodnení rozhodnutia disciplinárny senát uviedol, že tak urobil preto, že uvedený skutok nepovažoval sám osebe za disciplinárne previnenie. Tento skutok bol podľa disciplinárneho senátu fakticky obsahovo skonsumovaný skutkom, za ktorý bol disciplinárne obvinený uznaný vinným v bode 3 výroku rozhodnutia.

24. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z (I) kvalifikácie skutkov ako disciplinárneho previnenia (skutok uvedený v bode 2 výroku rozhodnutia); závažného disciplinárneho previnenia (skutok uvedený v bode 1 výroku rozhodnutia), resp. závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu (skutok uvedený v bode 3 výroku rozhodnutia); (II) z ich množstva; (III) z povahy disciplinárne obvineným porušených povinností; (IV) zo spôsobu konania disciplinárne obvineného (osobitne vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 3) výroku rozhodnutia; (V) z miery zavinenia, ktoré disciplinárny senát kvalifikoval ako úmyselné. Zároveň disciplinárny senát poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.

II. Odvolanie, vyjadrenie

25. Proti rozhodnutiu podal disciplinárne obvinený písomným podaním zo dňa 5. decembra 2024 odvolanie, a to proti výroku I. v časti bodu 1) o spáchanom závažnom disciplinárnom previnení podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach, v časti bodu 2) o spáchanom disciplinárnom previnení podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach a v časti bodu 3) o spáchanom závažnom disciplinárnom previnení nezlučiteľného s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach, ako aj proti výroku o uloženom disciplinárnom opatrení podľa ust. § 117 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediach. Zároveň navrhol, aby odvolací disciplinárny senát podľa ust. § 37 ods. 3 disciplinárneho súdneho poriadku rozhodnutie v napadnutej časti zrušil, a aby sám rozhodol tak, že:

- (I) v bode 1. disciplinárneho návrhu disciplinárneho navrhovateľa z 09.02.2023 sa disciplinárne obvinený oslobodzuje,
- (II) v bode 2 disciplinárneho návrhu disciplinárneho navrhovateľa z 09.02.2023 sa disciplinárne obvinený oslobodzuje a
- (III) v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) sa zastavuje disciplinárne konanie začaté na návrh z 15.02.2023, alternatívne, že sa disciplinárne obvinený spod návrhu z 15.02.2023 oslobodzuje.

26. K napadnutému výroku 1. bodu 1 rozhodnutia disciplinárne obvinený uviedol, že síce uznáva svoje možné formálne pochybenie pri vyplňaní majetkového priznania, avšak odmietol akékoľvek úmyselné neúplné deklarovanie svojich majetkových pomerov. Mal za to, že jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody svojich finančných operácií na ústnych pojednávaniach, rovnako tak, ako vysvetlil aj

okolnosti, za ktorých došlo k neuvedeniu účtov v majetkovom priznaní, pričom jeho tvrdenia neboli kvalifikovane znegované. Uviedol, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by mal za daného právneho stavu uvedené účty uvádzať v majetkovom priznaní. Zdôraznil, že mu vo vzťahu k predmetnému skutku nebolo preukázané úmyselné zavinenie, pričom poukázal na § 17 Trestného zákona. Disciplinárny senát sa podľa neho fakticky obmedzil len na konštatovanie, že formu zavinenia vyhodnotil ako úmyselné zavinenie a to bez bližšej úvahy, na základe čoho dospel k tomuto záveru. Z uvedeného dôvodu považuje napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu za nepreskúmateľné a arbitrárne.

27. K napadnutému výroku 1. bodu 2 rozhodnutia disciplinárne obvinený uviedol, že ak sa pred Súdnu radou a kontrolnou komisiou vyjadroval vo vzťahu k dovoľenkám pod tlakom, bez prípravy a bez možnosti s dodatočným časovým predstihom nahliadnuť do dokumentov, uvedené samo o sebe nemôže preukazovať záver o úmyselnom klamstve pred Súdnu radou v rozpore so sudcovskou etikou. Zároveň uviedol, že vzhľadom na charakter vypočutia pred Súdnu radou sa sústredil na možné dovoľenky, ktoré pre neho predstavovali finančnú záťaž. Aj v tomto bode mal za to, že sa disciplinárny senát fakticky obmedzil len na konštatovanie, že formu zavinenia vyhodnotil ako úmyselné zavinenie a to bez bližšej úvahy, na základe čoho dospel k tomuto záveru. Z uvedeného dôvodu považuje napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu aj v tejto časti za nepreskúmateľné a arbitrárne.

28. K napadnutému výroku 1. bodu 3 rozhodnutia disciplinárne obvinený namietal, že išlo len o subjektívne hodnotenie kontrolnej komisie Súdnej rady a členov Súdnej rady a následne aj disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu. Uviedol, že závery kontrolnej komisie, ako ani podnet orgánov činných v trestnom konaní nepreukázali domnelú nelegálnosť, resp. nestatočnosť nadobudnutia majetku jeho osobou, pričom poukázal na to, že pojem statočnosť pôvodu majetku je pojem neurčitý a v žiadnej právnej norme nie je bližšie špecifikovaný. Podľa disciplinárne obvineného disciplinárny návrh nekonkretizoval, v čom majú spočívať pochybnosti disciplinárneho navrhovateľa, pričom skutková veta návrhu nespĺňala podmienku nezameniteľnosti. Na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti nemôže podľa neho postačovať subjektívna pochybnosť bez existencie dôkazov preukazujúcich nečestnosť, nezákonnosť, prípadne nelegálnosť nadobudnutia majetku. Mal tiež za to, že na ústnom pojednávaní preukázateľne poskytol vysvetlenie ohľadom pôvodu svojho majetku a sporných finančných operácií. To, že riešenie jeho majetkových pomerov je netradičné alebo právne nesprávne, automaticky neznamená záver o nestatočnosti nadobudnutia majetku.

29. Disciplinárne obvinený považoval postup Súdnej rady, ako aj Najvyššieho správneho súdu za svojvoľný a v rozpore s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 5 Ústavy SR a to v časti preukazovania pôvodu majetku a ochrany vlastníckeho práva. Zdôraznil, že orgán verejnej moci nie je doslovným znením zákona viazaný absolútne, ale nielen môže, ale aj dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to vyžaduje aj požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Uviedol, že zákonná úprava preverovania majetkových pomerov sudcov má zabezpečiť napĺňanie naliehavého verejného záujmu, aby sa majetok nadobúdal len legálnym spôsobom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR, napr. sp. zn. III. ÚS 341/07, sp. zn. PL. ÚS 14/1998, sp. zn. PL. ÚS 29/2005, ako aj na dôvodovú správu k ústavnému zákonu č. 100/2020 Z. z.

30. Disciplinárne obvinený ďalej namietal, že podľa neho disciplinárny senát porušil vo vzťahu k jeho osobe prezumpciu neviny, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dôkazné bremeno bolo v tomto prípade obrátené a spočívalo na disciplinárne obvinenom. Podľa neho je otáznosť, či bol disciplinárny senát bez ďalšieho viazaný stanoviskom Súdnej rady o nepreukázaní statočnosti pôvodu majetku sudcom hodnoverným spôsobom, keďže základnou zásadou disciplinárneho konania je dôsledné rešpektovanie prezumpcie neviny stíhanej osoby, čo znamená, že len štát znáša dôkazné bremeno o preukázaní zavinenia sudcu. Poukázal pritom na princíp prezumpcie neviny v čl. 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ako aj čl. 50 Ústavy SR a rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 12/98, sp. zn. III. ÚS 116/01, sp. zn. PL. ÚS 10/05. Dôkazné bremeno tak podľa disciplinárne obvineného bolo napriek zákonnej úprave, na ktorú poukázal disciplinárny senát v

napadnutom rozhodnutí, na strane disciplinárneho navrhovateľa, ktorý však okrem subjektívnych záverov nepredložil dôkaz preukazujúci nestatočnosť nadobudnutia majetku disciplinárne obvineného.

31. Ako ďalší dôvod odvolania disciplinárne obvinený uviedol, že nebol zo strany disciplinárneho navrhovateľa dodržaný postup uvedený v § 27ha zákona o Súdnej rade, keď predseda Súdnej rady podal návrh zo dňa 9. februára 2023 bez zriadenia kontrolnej komisie, ako i bez hlasovania Súdnej rady SR o jej záveroch, pričom pôvodne išlo o konanie vo veciach majetkových pomerov sudcu, čím disciplinárny navrhovateľ obišiel Súdnu radu a postup uvedený v § 27ha zákona o Súdnej rade. Taktiež namietol, že vzhľadom na ustanovenie § 118 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch a prísediaciach sa disciplinárny návrh mohol týkať iba majetkových priznaní podaných za roky 2020 a 2019 a nie za obdobie od rokov 2013 tak, ako je uvedené v disciplinárnom návrhu. Zároveň v tomto bode uviedol, že považuje disciplinárny návrh zo dňa 15. februára 2023 za podaný oneskorene, keď nebola zachovaná subjektívna lehota na jeho podanie.

32. V ďalšom disciplinárne obvinený namietal, že postupom disciplinárneho senátu došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania, pričom dodal, že vzhľadom k zneniu ustanovenia § 4 disciplinárneho súdneho poriadku sa na disciplinárne konanie majú použiť ustanovenia Trestného poriadku vrátane ustanovenia § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Podľa neho disciplinárny senát v zásade sám viedol dokazovanie, pričom si zaobstaral dôkazy, ktoré strany nenavrhlí a zároveň neboli podstatné pre rozhodnutie vo veci. Uviedol, že výsluch disciplinárne obvineného podľa neho nespĺňal postup uvedený v § 258 a nasl. Trestného poriadku a zároveň, že disciplinárny senát nemal žiadnu povinnosť vykonávať dôkazy pokiaľ ide o vinu, keď samotné dokazovanie vykonávajú spravidla strany konania, čo vyplýva zo základnej zásady trestného konania podľa § 2 ods. 11 a ods. 18 Trestného poriadku. Porušenie zásady rovnosti strán, či zásady nezávislosti a nestrannosti súdu nemôže ospravedlniť ani hľadanie tzv. objektívnej pravdy. Záverom v tomto bode dodal, že disciplinárny senát neprípustne, v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, zasahoval do priebehu konania a vystupoval ako pomocník disciplinárneho navrhovateľa.

33. Záverom dodal, že považuje napadnuté rozhodnutie disciplinárneho senátu z časti za arbitrárne a nepreskúmateľné, keď sa riadne nevysporiadal s otázkou zavinenia a automaticky bez bližšej úvahy subsumoval jeho konanie pod úmyselné zavinenie a rovnako sa nevysporiadal ani s námietkou disciplinárne obvineného vo vzťahu ku kompetenciám a zaujatosti disciplinárneho navrhovateľa.

34. Disciplinárny navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré doručil súdu dňa 19. decembra 2024, uviedol, že odvolanie disciplinárne obvineného je len sumárom doterajších jeho vyjadrení pred kontrolnou komisiou Súdnej rady a Najvyšším správnym súdom, pričom neobsahuje nič, s čím by sa disciplinárny senát vo svojom rozsudku už spoľahlivo nevysporiadal.

35. K námietke disciplinárne obvineného ohľadne nepreukázania úmyselného zavinenia vo výroku 1. bode 1) a 2) rozhodnutia disciplinárny navrhovateľ uviedol, že disciplinárny senát sa forme zavinenia vo svojom rozhodnutí venoval v niekoľkých bodoch a vyhodnotil dôkazy v prospech záveru, že majiteľom peňažných prostriedkov na účtoch „XXXX“ a „XXXX“ bol v rozhodnom čase disciplinárne obvinený, resp. jeho maloleté deti. Tomuto záveru podľa disciplinárneho navrhovateľa svedčali všetky vykonané listiny. Disciplinárne obvinený, ako pred kontrolnou komisiou, pred Súdnu radou a nakoniec ani v samotnom disciplinárnom konaní nepreukázal, že by nebol majiteľom peňažných prostriedkov na uvedených účtoch.

36. Poukázal v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 12/2022 zo dňa 20.12.2023, z ktorého vyplýva, že pokiaľ má sudca alebo jeho maloleté deti na účte peniaze, je sudca povinný túto skutočnosť reflektovať vo svojom majetkovom priznaní, vyplýva z novely zákona č. 33/2011 Z. z., ktorá túto povinnosť stanovila. Zároveň poukázal na nepravdivé tvrdenia disciplinárne obvineného vo vzťahu k absolvovaným dovolenkám. Uviedol, že ustanovenia zákona č. 385/2000 Z. z. týkajúce sa povinnosti sudcu deklarovať svoje majetkové pomery sú koncipované jasne, kategoricky a bez akýchkoľvek pochybností. Jednoznačne z nich vyplýva, že pokiaľ má sudca alebo jeho maloleté deti na účte peniaze, je tento povinný reflektovať túto skutočnosť v majetkovom priznaní.

37. K námietke ohľadne nepreukázania nestatočnosti, resp. nelegálnosti nadobudnutia majetku disciplinárne obvineným poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 423/2002 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva v zákone č. 185/2002 Z. z. a na úpravu konania vo veciach majetkových pomerov sudcu. Uviedol, že tvrdenia disciplinárne obvineného vychádzajú z nepochopenia právnej úpravy obsiahnutej v ustanoveniach zákona o sudcoch a prísediach, ako aj § 27ha zákona o Súdnej rade. Dodal, že v priebehu konania bolo jasne preukázané, že disciplinárne obvinený nebol schopný preukázať z akých finančných prostriedkov uhrádzal svoje pobyty v Rajeckých Tepliciach a dovolenky, pôžičku susedovi a rovnako z akých finančných prostriedkov uhrádzal svoje náklady na život.

38. K namietanému svojvoľnému postupu Súdnej rady a Najvyššieho správneho súdu konštatoval, že v nadväznosti na právne názory Ústavného súdu v náleze sp. zn. PL. ÚS 21/2014 bola Súdnej rade SR zverená právomoc preskúmať úplnosť majetkových priznaní sudcov a zároveň bol aj ustanovený mechanizmus tohto preverovania. K tvrdeniam disciplinárne obvineného, že disciplinárny návrh č. 2 bol podaný oneskorene konštatoval, že uvedené už vyvrátil v záverečnej reči v disciplinárnom konaní zástupca disciplinárneho navrhovateľa. Rovnako sa vyjadril aj k tvrdeniam disciplinárne obvineného ohľadne nedodržania postupu podľa § 27ha zákona o Súdnej rade, keď uviedol, že predseda Súdnej rady má úplnú návrhovú legitímáciu, ktorá je iba v určitých prípadoch podmienená stanoviskom Súdnej rady podľa § 27ha ods. 8 alebo § 27hb ods. 6 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade.

39. Záverom k namietanému porušeniu kontradiktórnosti konania uviedol, že ide o ničím nepodložené tvrdenia disciplinárne obvineného, ktoré v priebehu disciplinárneho konania ani raz nenamietal, pričom poukázal na dôvodovú správu k disciplinárneho súdneho poriadku a subsidiárneho použitia ustanovení Trestného poriadku v závislosti od povahy disciplinárneho konania. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací disciplinárny senát odvolanie disciplinárne obvineného zamietol.

III. Konanie pred odvolacím disciplinárnym senátom

40. Najvyšší správny súd začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 1. augusta 2021 (§ 101e zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Dňa 1. decembra 2021 nadobudol účinnosť disciplinárny súdny poriadok, na základe ktorého (§ 3 Disciplinárneho súdneho poriadku, o disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov) rozhoduje a disciplinárne opatrenia ukladá Najvyšší správny súd v disciplinárnych senátoch.

41. Spisový materiál bol predložený odvolaciemu disciplinárnemu senátu Najvyššieho správneho súdu (ďalej aj ako „odvolací disciplinárny senát“) na rozhodnutie o podanom odvolaní dňa 07. januára 2025 a napadol na rozhodnutie do senátu 41Do, ktorý podľa platného rozvrhu práce na rok 2025 Najvyššieho správneho súdu rozhoduje v zložení predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej, PhD., LL.M., a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej, JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Jany Martinčekovej a JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD.

42. Uznesením sp. zn. 32Dzo/1/2025 zo dňa 6. februára 2025 bola sudkyňa JUDr. Elena Berthotyová, PhD., podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí. Na základe rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu účinného ku dňu rozhodnej skutočnosti pre rok 2025 bola ďalším zastupujúcim členom senátu sudkyňa JUDr. Anita Filová, ktorá je však podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, nakoľko rozhodovala ako členka senátu v prvostupňovom disciplinárnom konaní, sp. zn. 32D/3/2023. Z uvedeného dôvodu pristúpil Najvyšší správny súd s prihliadnutím na rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu v znení účinnom k 15. máju 2025 k vygenerovaniu člena senátu náhodným výberom zo senátov č. 31 až 33 s výnimkou sudcov, ktorí v uvedenej veci už rozhodovali. Z úradného záznamu zo dňa 15. mája 2025 vyplýva, že náhodným výberom bola za člena disciplinárneho odvolacieho senátu zvolená sudkyňa JUDr. Viola Takáčová, PhD., LL.M.

43. Uznesením sp. zn. 31Dzo/1/2025 zo dňa 26. marca 2025 bola sudkyňa JUDr. Jana Martinčeková na základe oznámenia sudkyne zo dňa 17. marca 2025 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 disciplinárneho súdneho poriadku vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Na základe rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu účinného ku dňu rozhodnej skutočnosti pre rok 2025 je zastupujúcim členom senátu sudkyňa JUDr. Zuzana Šabová, PhD.

44. Na základe vyššie uvedených skutočností o prejednávanej veci rozhodol odvolací disciplinárny senát 41Do v zložení predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej, JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. O uvedenom zložení senátu boli upovedomení obhajca disciplinárne obvineného, disciplinárny navrhovateľ ako aj minister spravodlivosti Slovenskej republiky a predseda Krajského súdu v Bratislave podaním doručeným 22.05.2025.

45. Verejné zasadnutie odvolacieho disciplinárneho senátu sa konalo dňa 8. júla 2025.

46. Poverená pracovníčka disciplinárneho navrhovateľa na verejnom zasadnutí uviedla, že k veci viac nič nemá a pridržiava sa všetkých svojich doterajších ústnych aj písomných vyjadrení.

47. Právny zástupca disciplinárne obvineného uviedol, že z dôvodov uvedených v bode IV. odvolania s poukazom na § 4 disciplinárneho súdneho poriadku, navrhuje, aby súd podľa § 283 ods. 5 Tr. por., prerušil disciplinárne konanie a podal návrh na začatie konania pred ústavným súdom.

Nad rámec písomného odôvodnenia odvolania uviedol, že skutok nespĺňa podmienku riadneho vymedzenia skutku, keďže nie je špecifikované, aký konkrétny majetok, resp. ktorá konkrétna časť majetku mala byť nadobudnutá nestatočne, prípadne či sa pochybnosť o nestatočnom nadobudnutí vzťahuje na celý majetok disciplinárne obvineného.

Opätovne poukázal na vágnosť pojmu „neodstránil dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu majetku“, s tým, že ide o zneužívateľný inštitút, ktorý môže byť subjektívne použitý proti ktorémukoľvek sudcovi.

Preto navrhol, aby príslušný odvolací senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky podľa § 37 odsek 3 disciplinárneho súdneho poriadku zrušil Rozhodnutie disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 02.10.2024, sp. zn. 32D/3/2023 v napadnutej časti a sám vo veci rozhodol tak, že

- V bode 1. návrhu 32D/3/2023 z 9.2.2023 sa disciplinárne obvinený sudca Y.. T. S. a oslobodzuje, podľa § 34 ods. 2 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku,
- V bode 2. návrhu 32D/3/2023 z 9.2.2023 sa disciplinárne obvinený sudca Y.. T. S. oslobodzuje podľa § 34 ods. 2 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku,
- V zmysle § 26 ods. 1 písm. a) sa zastavuje disciplinárne konanie začaté na návrh z 15.02.2023 sp. zn. 31D/3/2023,

alternatívne, že

- Disciplinárne obvinený sudca Y.. T. S. sa oslobodzuje podľa § 34 ods. 2 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku, spod návrhu z 15.02.2023 sp. zn. 31D/3/2023.

IV. Relevantná právna úprava

48. Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

49. Podľa § 32 ods. 3 zákona o sudcoch a prísediach, sudca je povinný deklarovať v majetkovom priznaní aj majetkové pomery svojho neplnoletého dieťaťa a manžela, ktorý s ním žije v domácnosti, a to aj vtedy, ak manželia uzavreli dohodu o zúžení alebo rozšírení zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo o správe spoločného majetku. Ak manželia uzavreli dohodu o zúžení alebo rozšírení zákonom určeného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo o správe

spoločného majetku, sudca deklaruje majetkové pomery svojho manžela v majetkovom priznaní oddelene od svojich majetkových pomerov.

50. Podľa § 32 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediach, údaje o majetkových pomeroch deklarovaných podľa odsekov 1 až 4 sudca oznamuje súdnej rade v elektronickej podobe, pričom súdna rada preverí majetkové pomery sudcu postupom podľa osobitného predpisu.

51. Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

52. Podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach, závažným disciplinárnym previnením je opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v dodatočnej lehote určenej súdnou radou, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32.

53. Podľa § 116 ods. 3 písm. c) zákona o sudcoch a prísediach, závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetkového prírastku alebo statočnosť pôvodu samotného majetku v konaní podľa osobitného predpisu.

54. Podľa § 117 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediach, disciplinárnym opatrením za závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je vždy odvolanie z funkcie sudcu.

55. Podľa § 27ha ods. 1 zákona o Súdnej rade, Súdna rada preveruje úplnosť majetkových priznaní sudcov. Na tento účel súdna rada spomedzi svojich členov zriaďuje trojčlenné kontrolné komisie, ktorých členmi je vždy aspoň jeden člen súdnej rady zvolený sudcami a aspoň jeden člen súdnej rady, ktorý nie je sudcom; predsedu komisie súdnej rady určí súdna rada.

56. Podľa § 27ha ods. 2 zákona o Súdnej rade, ak na základe vyhodnotenia majetkového priznania komisia súdnej rady zistí u sudcu majetkový prírastok prevyšujúci jeho príjmy v súčte aspoň o 5000 eur, alebo nadobudne dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu samotného majetku, sudca je povinný na základe výzvy komisie súdnej rady preukázať ich pôvod. O svojich zisteniach komisia súdnej rady informuje všetkých členov súdnej rady.

57. Podľa § 27ha ods. 8 zákona o Súdnej rade, ak sudca hodnoverným spôsobom nepreukáže statočnosť pôvodu majetkového prírastku alebo statočnosť pôvodu samotného majetku, predseda súdnej rady podá disciplinárny návrh. Disciplinárny návrh podá predseda súdnej rady na základe stanoviska súdnej rady o nespôsobilosti sudcu hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetkového prírastku alebo statočnosť pôvodu samotného majetku prijímaným vo forme uznesenia na návrh komisie, ktorá preverovala úplnosť majetkového priznania sudcu.

V. Právne názory odvolacieho disciplinárneho senátu

56. Podľa ustanovenia § 4 Disciplinárneho súdneho poriadku v spojení s ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku Najvyšší správny súd ako odvolací disciplinárny súd preskúmal odvolanie a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia disciplinárneho senátu 32D a konštatoval, že odvolanie nie je dôvodné.

57. Z obsahu odvolania je zrejmé, že ako dôvod odvolania disciplinárne obvinený považoval nedostatočne preukázaný úmysel pri uvádzaní pôvodu a výšky jeho majetku v majetkovom priznaní sudcu. On sám úmysel odmieta, uznáva svoje možné formálne pochybenie pri vyplňaní majetkového priznania.

58. V tejto súvislosti odvolací senát disciplinárneho súdu vykonal doplnenie dokazovania dopytom na Krajský súd v Bratislave, z ktorého podania zo dňa 22.05.2025 doručeného tunajšiemu súdu dňa 22.05.2025 vyplýva, že Y.. T. S. sudca W. U. P. X. pracuje v justícii od 01.07.1995 do 21.06.1999 ako

justičný čakatel' bývalého Mestského súdu v Bratislave. Od 22.06.1999 do 31.12.2007 bol sudcom bývalého Okresného súdu Bratislava IV a od 01.01.2008 doposiaľ pracuje ako sudca W. U. P. X. (predseda senátu). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že menovaný sudca pôsobí v justícii cca 30 rokov. Otázka podávania majetkového priznania ako aj jej formy mu musela byť podľa názoru odvolacieho senátu dostatočne zrejmá, nakoľko povinnosť pre sudcov podávať majetkové priznanie bola upravená zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.01.2001.

59. Údaje o majetkových pomeroch deklarovaných podľa ust. § 32 ods. 5 citovaného zákona sa oznamovali predsedovi príslušnej Sudcovskej rady, ktorý zabezpečil vyhodnotenie majetkových priznaní príslušnej rade na účely zistenia prírastku majetku sudcu a na ich uchovávanie, súčasne tieto údaje boli oznamované aj ministrom.

60. Následne bol prijatý zákon č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 16.04.2002, ktorý zmenil uvedenú povinnosť v ods. 5 vyššie citovaného ustanovenia tak, že údaje o majetkových pomeroch sa deklarovali podľa ods. 1 a 2 predsedovi príslušnej Sudcovskej rady, ktorý zabezpečil vyhodnotenie majetkových priznaní na účely zistenia prírastku majetku sudcu a ich uchovávanie, súčasne sa tieto údaje oznamovali aj ministrom. Ďalej bol prijatý zákon č. 517/2002 Z. z., ktorým bol zmenený a doplnený zákon č. 757/2004 Z. z. o sudoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý novelizoval znenie ust. § 32 zákona č. 185/2002 Z. z. ohľadom majetkových priznaní sudcov tak, že od tohto obdobia sa majetkové priznanie podľa citovaného ustanovenia podávalo predsedovi Súdnej rady. Čo sa týka deklarovania majetku nepľnoletých detí sudcu, majetkové priznanie bolo upravené v § 32 ods. 3 zákona o sudoch a prísediach č. 385/2000 Z. z. Uvedené ustanovenie je v nezmenenom stave od 01.05.2011, bolo prijaté novelou č. 33/2011 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 385/2000 Z. z. o sudoch a prísediach.

61. Z vyššie uvedeného je dostatočne zrejmé, že disciplinárne obvinený sa s otázkou majetkového priznania stretával už od 01.01.2001, tzn. že jeho obsah, forma, ako aj spôsob vyplnenia a odovzdávania majetkového priznania mu musela byť pri jeho vzdelaní dostatočne zrejma. Senát disciplinárneho odvolacieho súdu preto vyhodnotil jeho obranu ako možné formálne pochybenie pri vyplňaní majetkového priznania, ako zavádzajúcu. Ide o sudcu s dlhoročnou praxou, ktorý sa v oblasti justície pohybuje 30 rokov. Je veľmi málo pravdepodobné, aby nebol schopný vyplniť majetkové priznanie.

62. Čo sa týka formálneho pochybenia senát odvolacieho disciplinárneho súdu uvádza, že samozrejme formálne pochybenie pri vyplňaní majetkového priznania je možné pripustiť, avšak menovaný disciplinárne obvinený mal niekoľko možností, aby tieto formálne chyby, nedostatky, či nedorozumenia, dostatočným spôsobom ozrejmil, resp. vyvrátil. Z obsahu súdneho spisu je dostatočne zrejmé, že disciplinárne obvinenému bolo umožnené opakovane sa vyjadriť k vzniknutým nezrovnalostiam, zúčastnil sa aj na rokovaníach Kontrolnej komisie Súdnej rady č. 3 a to 11.01.2023, 23.01.2023, 21.07.2022. Z obsahu súdneho spisu je ďalej zrejmé, že disciplinárne obvinený sa v konaní pred Súdnou radou opakovane vyjadroval, a to písomným podaním zo dňa 17.06.2022, 08.04.2022 a 22.08.2022. Uvedené nezrovnalosti boli monitorované od roku 2013 do roku 2020, t. j. do času, kým sa nezačalo preverovanie na základe podnetu od NAKA.

63. Z písomných vyjadrení disciplinárne obvineného, ako aj z jeho ústnych výpovedí pred Kontrolnou komisiou Súdnej rady č. 3 mal disciplinárny senát za preukázané, že jeho vyjadrenia sú nepresné, neúplné, zavádzajúce, veľmi často používal zvrät „nepamätám sa“. Odvolací disciplinárny senát zhodne s prvostupňovým disciplinárnym senátom videl úmysel disciplinárne obvineného práve v opakovaní sa nepravdivého deklarovania svojich majetkových pomeroch. V zhode s právnym názorom prvostupňového disciplinárneho senátu v predložených vyjadreniach disciplinárne obvineného rovnako identifikoval viaceré nedostatky, ktoré významne ovplyvňujú vierohodnosť a informačnú hodnotu týchto vyjadrení. Konkrétne ide o to, že tvrdenia disciplinárne obvineného sú neúplné, nepresné a zavádzajúce.

64. Ustanovenie § 32 zákona č. 385/2000 Z. z. týkajúce sa povinnosti sudcu deklarovat' svoje majetkové pomery je koncipované dostatočne jasne a z jeho výkladu vyplýva, že pokiaľ má sudca alebo jeho maloleté deti na účte peniaze, je povinný túto skutočnosť zverejniť vo svojom majetkovom priznaní. Pre prípad, že by sudca mal potrebu čokoľvek v súvislosti s údajmi uvádzanými v majetkovom priznaní doplniť, resp. vyjadriť, môže to uviesť v jeho záverečnej (neverejnej) časti ako poznámku. Disciplinárne obvinený tak neurobil a neurobil to aj napriek opakovaným výzvam Súdnej rady na vysvetlenie danej situácie a neurobil to v konečnom dôsledku ani v súdnom konaní pred prvostupňovým disciplinárnym senátom Najvyššieho správneho súdu.

65. Jednou zo základných povinností sudcu je splnenie predpokladov sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne, pričom zákon o sudcoch a prísediach pod predpokladmi sudcovskej spôsobilosti upravuje morálny štandard a integritu sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie. Morálny štandard dosahuje sudca vtedy, ak je bezúhonný, čestný, poctivý, ľudský a spravodlivý. Mať integritu znamená robiť veci správne a spoľahivo, morálne a zodpovednostne nezlyhať. Integrita v sebe zahŕňa aj poctivosť, dôveryhodnosť a plnenie povinností. Uvádzanie nepravdivých informácií pred komisiou Súdnej rady, následne aj pred prvostupňovým disciplinárnym senátom, preto odvolací disciplinárny senát vyhodnotil ako skutočnosť spôsobilú porušiť povinnosti sudcu zakotvenú v čl. 2 bod 3 písm. c) a čl. 3 bod 1 Zásad sudcovskej etiky. Je vo všeobecnosti zrejmé, že z povahy sudcovskej funkcie vyplýva, že sudcovia nemajú v komunikácii s orgánmi verejnej moci klamať. Súvisí to aj s požiadavkou na ich dôveryhodnosť a čestnosť. Preverovanie majetkových pomerov sudcov je jedným zo spôsobov kontroly zabezpečovania integrity sudcov a túto právomoc dal Súdnej rade ústavný zákon. Verejnosť právom očakáva, že každý sudca bude nielen odborne zdatný a nezávislý, ale predovšetkým čestný a dôveryhodný. Tieto očakávania sú základom dôvery spoločnosti v súdny systém ako celok. Zvlášť citlivo je preto potrebné hodnotiť alebo sa hodnotiť transparentnosť sudcu v otázkach jeho majetkových pomerov. Sudca by mal byť vzorom osobnej integrity. Povinnosť podávať majetkové priznanie je nielen jeho zákonným záväzkom, ale aj prejavom rešpektu voči verejnosti a ochoty podrobiť sa primeranej kontrole. Akékoľvek zamlčanie majetku, nejasnosti alebo nepresnosti v majetkových priznaniach môžu vyvolať pochybnosti o poctivosti sudcu a naštrobiť dôveru voči jeho osobe aj voči celému justičnému systému. Podávanie transparentného, úplného a pravdivého majetkového priznania je preto neoddeliteľnou súčasťou etiky sudcu a základným predpokladom udržiavania verejnej dôvery.

66. Čo sa týka námietky arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, odvolací senát sa s touto námietkou rovnako nestotožnil. Z rozhodnutia 32D/3/2023 zo dňa 02.10.2024 je dostatočne zrejmé, že bolo vydané na základe dostatočne vykonaného dokazovania, z ktorého prvostupňový disciplinárny senát vyvodil aj správne právne závery. Rozhodnutie je podrobné, obširné a dalo odpoveď na všetky vzniknuté otázky.

67. Zo súdneho spisu je zrejmé, že prvostupňový senát vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, dožiadaním na Sociálnu poisťovňu, ústredie, od ktorej si vyžiadal informácie o výške všetkých dôchodkových dávok, ktoré boli rodičom disciplinárne obvineného poskytnuté z dôchodkového poistenia v rokoch 2013 až 2020 a to v štruktúre podľa jednotlivých rokov, a ktoré sú založené v súdnom spise. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 4. apríla 2024 disciplinárny senát vykonal listinné dôkazy podľa obsahu súdneho spisu a následne disciplinárne obvinený odpovedal na otázky členov senátu, disciplinárneho navrhovateľa a svojho obhajcu.

68. Disciplinárny senát si ďalej vyžiadal od Slovenských liečebných kúpeľov Rajecké Teplice informáciu - fotokópie faktúr a/alebo iných účtovných dokladov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, vystavených disciplinárne obvinenému za poskytnutú liečebno-preventívnu starostlivosť a s tým spojené ubytovacie, stravovacie a iné súvisiace služby.

69. Ďalej vykonal dokazovanie vypočutím svedkov, a to rodičov disciplinárne obvineného a jeho brata.

70. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 9. septembra 2024 disciplinárny senát vykonal ďalšie listinné dôkazy podľa obsahu súdneho spisu, ako aj dokazovanie zvukovým záznamom z vypočutia disciplinárne obvineného konaného dňa 21. júla 2022. Na ústnom pojednávaní konanom dňa 2. októbra 202 disciplinárny navrhovateľ ako aj obhajca disciplinárne obvineného predniesli svoje záverečné reči.

71. K odvolacej námietke ohľadom nepreukázania domnejšej nelegálnosti, resp. nestatočnosti nadobudnutia majetku disciplinárne obvineným, odvolací senát udáva, že ani s touto sa nie je možné stotožniť. Z výroku I. bodu 3 a jeho odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia je dostatočne jasné, že disciplinárne obvinený neodstránil dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu svojho majetku. Oprávnenosť, resp. právomoc overovať úplnosť majetkových priznaní sudcov vyplýva zo zákona č. 385/2000 Z. z., konkrétne ust. § 32 ods. 1. Správne vyplnené majetkové priznanie je nevyhnutné na to, aby bolo možné preukázať skutočný stav príjmov a výdavkov. V tomto prípade však došlo k zrejším nesprávnostiam, keďže sudca vo svojom majetkovom priznaní neuviedol pravdivé informácie. Takéto konanie môže byť považované za úmyselné skreslenie údajov, čo je v rozpore s povinnosťou sudcu, konať transparentne a v súlade so zákonom. Úmysel znamená, že osoba koná vedome a zámerne s cieľom dosiahnuť konkrétny výsledok. Ak sudca nesprávne vyplní majetkové priznanie úmyselne, teda vedome, uvedie nepravdivé alebo zavádzajúce údaje opakovane, je to jednoznačne nutné považovať za disciplinárne pochybenie.

72. Senát odvolacieho disciplinárneho súdu preto nemôže súhlasiť s námietkou, že v konaní nebol predložený dôkaz preukazujúci nestatočnosť nadobudnutia majetku disciplinárne obvineného, nakoľko v danom prípade je nesporné, že disciplinárne obvinený nevyplnil svoje majetkové priznania riadne a neuvádzal v nich žiadne peňažné účty v bankách alebo úspory v hotovosti a to až do času, kým nebolo Súdnej rade doručené podanie z NAKA.

73. K odvolacej námietke ohľadom svojvoľného postupu Súdnej rady, resp. jej predsedu, odvolací disciplinárny senát uvádza, že ani s touto námietkou nie je možné sa stotožniť. Ako bolo povedané vyššie, v zmysle ust. § 27ha ods. 1 o Súdnej rade je táto právomoc zverená Súdnej rade, resp. zriadenej komisii pri Súdnej rade, ktorá ak v prípade vyhodnotenia majetkového priznania zistí u sudcu majetkový prírastok prevyšujúci jeho príjmy v súčte aspoň 5.000 Eur, alebo nadobudne dôvodné pochybnosti o statočnosti pôvodu samotného majetku, vyzve sudcu, aby preukázal ich pôvod.

74. V zmysle tohto ustanovenia má Súdna rada právomoc začať preverovanie majetkových pomerov sudcu, ak existujú dôvodné pochybnosti o ich súlade so skutočnosťou alebo ak vzniknú podozrenia, že majetok bol nadobudnutý v rozpore s deklarovanými príjmami. Zákonodarcia týmto ustanovením vytvoril rovnováhu medzi ochranou osobnej integrity sudcov a právom verejnosti na informácie o nadobúdaní majetku verejných činiteľov. Je zrejmé, že zákon pritom zabezpečuje aj spravodlivý postup preverovania, keďže sudcovi je umožnené vyjadriť sa k podozreniam obhájiť zdroje svojho majetku. Ako bolo povedané vyššie disciplinárne obvinenému bola v súlade so zákonom poskytnutá možnosť vyjadriť sa k zisteniam týkajúcich sa jeho majetkových pomerov a predložiť vysvetlenia či relevantné podklady. Túto možnosť sám však nevyužil, napriek tomu, že mu bola poskytnutá opakovane, tak v konaní pred Súdnou radou ako aj v konaní pred prvostupňovým disciplinárnym senátom a vzniknuté pochybnosti nevyvrátil. Navyše v doteraz poskytnutých vyjadreniach a údajoch neuviedol pravdivé a úplné informácie, pričom niektoré tvrdenia sa ukázali ako zavádzajúce alebo v rozpore s dostupnými podkladmi. Takýto postup vyvoláva dôvodné pochybnosti o vierohodnosti v jeho majetkové priznania ako aj o jeho ochote plniť zákonné povinnosti s potrebnou mierou čestnosti a transparentnosti.

75. Odvolací senát nesúhlasil ani s uplatnenou námietkou prezumpcie nevinoty. Prezumpcia nevinoty je zakotvená v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR a znamená, že každý je považovaný za nevinného, pokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom. Tento princíp je primárne trestnoprávnou zárukou, avšak jeho presahy sú relevantné aj v disciplinárnych a správnych konaniach. Administratívne preverovanie majetkového priznania zo strany Súdnej rady samo o sebe nemôže podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu predstavovať porušenie prezumpcie nevinoty, nakoľko ide o

zistovanie faktického stavu a hodnotenie súladu so zákonom. Ide o výkon zákonnej kontroly a nie o konštatovanie viny. Jeho výsledkom bolo podanie disciplinárneho návrhu, o ktorom bolo riadne a zákonne rozhodnuté v konaní pred prvostupňovým senátom Najvyššieho správneho súdu rozhodnutím, ktoré bolo vydané po riadnom dokazovaní.

76. K namietanej porušenej zásade kontradiktórnosti konania odvolací disciplinárny senát udáva, že ani s touto nie je možné sa stotožniť. Zásada kontradiktórnosti je jedným zo zásadných princípov súdneho konania. Podľa právnej teórie znamená, že strany konania majú právo oboznámiť sa s dôkazmi a návrhmi druhej strany, majú právo sa k nim vyjadriť, majú právo navrhnúť a vykonávať vlastné dôkazy a že konanie prebieha s rovnosťou zbraní medzi stranami. V disciplinárnom konaní sudcu to znamená, že sudca proti ktorému sa vedie konanie, má mať reálnu možnosť obhajoby, vrátane možnosti vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, spochybniť ich vierohodnosť, navrhnúť vlastné dôkazy a byť prítomný pri ich vykonávaní. Skutočnosti namietané disciplinárne obvineným v podanom odvolaní, že disciplinárny senát sám zaobstarával a vykonával dôkazy, nemôže odvolací disciplinárny senát vyhodnotiť ako relevantnú námietku. Disciplinárny senát môže v rámci svojho konania v zmysle Disciplinárneho poriadku navrhnúť a vykonať dôkazy, najmä za situácie, ak slúžia na objasnenie veci. Toto samo o sebe nie je možné hodnotiť ako porušenie zásady kontradiktórnosti, pokiaľ sú splnené vyššie uvedené procesné podmienky, tzn. že disciplinárne obvinený sudca či jeho právny zástupca bol prítomný pri vykonávaní dôkazov, mal možnosť sa ku všetkým dôkazom vyjadriť, resp. že disciplinárny senát nevyvodil žiadne rozhodujúce závery z dôkazov, ktoré by boli obstarané bez vedomia či účasti obvineného sudcu. Skutočnosť, že prvostupňový disciplinárny senát v konaní zabezpečoval dôkazy (listiny od iných orgánov, výsluchy svedkov) samo o sebe nemožno hodnotiť ako porušenie zásady kontradiktórnosti, pretože všetky dôkazy, ktoré tento senát vykonal boli obstarané a vyhodnotené s vedomím disciplinárne obvineného ako aj jeho právneho zástupcu, ktorí po celý čas mali pri hodnotení dôkazov byť prítomní, mali právo sa k nim vyjadriť. Dôkazy im neboli zatajované ani predložené v čase, keď už nemali možnosť na ne reagovať. Prvostupňový senát nevyvodil žiaden rozhodujúci záver z dôkazov, ktoré by boli obstarané bez vedomia alebo účasti obvineného sudcu.

77. S odvolacou námietkou ohľadom otázky procesného pochybenia v konaní pred Súdnu radou a s tým spojené oneskorené podanie disciplinárneho návrhu, teda podanie návrhu po uplynutí subjektívnej lehoty, tiež nie je možné súhlasiť. Z obsahu spisu je dostatočne zrejmé, že predseda Súdnej rady má návrhovú legitimáciu, ktorá je iba podmienená stanoviskom Súdnej rady v prípade disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 3 písm. c), g) zákona č. 385/2000 Z. z. podľa § 27ha ods. 8, 6 zákona o Súdnej rade. V danom prípade predseda Súdnej rady využil svoju návrhovú legitimáciu danú vyššie citovaným zákonom a dňa 09.02.2022 podal na Najvyšší správny súd disciplinárny návrh pre skutok, uvedený v ust. § 116 ods. 2 citovaného zákona, ku ktorému sa teda nevyžaduje postup podľa osobitného zákona. K námietke, že disciplinárny návrh, ktorý bol podaný dňa 09.02.2023 bol teda podaný oneskorene, je potrebné uviesť, že disciplinárny návrh bol podaný riadne a včas.

78. O trovách konania rozhodne súd podľa ust. § 38 Disciplinárneho poriadku samostatným uznesením.

79. Návrh na prerušenie konania súd zamietol, keďže nekonštatoval žiaden dôvod podľa ust. § 283 Trestného poriadku.

80. Toto rozhodnutie bolo prijaté na základe § 162 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 322 ods. 3 Trestného poriadku a contrario, jednomyselne.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.

